

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse detailsalgspakninger.
(Fremsat 24/10 84).

Sammen med denne sag foretoges den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af mineralvand, visse safter samt af læskedrikkoncentrater m.v. (Ophævelse af afgiften af visse safter samt af læskedrikkoncentrater m.v.)
(Fremsat 24/10 84).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

I det ene lovforslag foreslår skatteministeren en ophævelse af afgiften af læskedrikkoncentrater og blandet sød saft. Nu er det jo sådan, at skatteministeren ikke er rundhåndet, så derfor foreslås, at det tabte prove-

nu dækkes ind ved at forhøje emballageafgiftssatserne med en tredjedel.

Da de sidste afgiftsforhøjelser på mineralvand og læskedrikkoncentrater blev vedtaget i folkettingen den 15. december 1983, tog socialdemokratiet stærkt afstand fra denne forhøjelse. Den var led i et af de besynderligste forlig, der er indgået i folkettingen, nemlig det såkaldte værtshusforlig, Rio Bravo-forliget. I en særlig form for beruselse havde regeringen og forligspartierne fundet ud af, at prisforskellen mellem øl og sodavand skulle gøres mindre, og for at fuldende billedet af et uigennemtænkt forlig blev mælketilskuddene ved samme lejlighed sat ned med højere priser på mælk til følge.

Når regeringen gennemførte den mellem Rio Bravo-forligspartierne aftalte afgiftsforhøjelse, var det så, fordi regeringen ikke fik råd eller vejledning? Nej, det var det ikke. Socialdemokratiet advarede meget kraftigt imod at gennemføre denne lovgivning. Et utal af organisationsrepræsentanter mødte op i skatte- og afgiftsudvalget for at gøre indsigelse. Men ak, ingenting hjalp. Lovgivningen skulle gennemføres. Regeringen var heller ikke ved den lejlighed til sinds at lytte til andre. Den skulle vise sig magtfuld. Loven skulle gennemføres, koste hvad det ville. Omkostningerne har i mellemtiden været store. Det har kostet arbejdspladser. Loven har været uhyre vanskelig at administrere. Og hvad med det forventede provenu? Det er heller ikke opnået.

Nu har regeringen så langt om længe fremsat forslag til en fortrydelseslov. Afgiften på læskedrikkoncentrater og visse safter skal nu ophæves. Det er vi i socialdemokratiet tilfredse med. Regeringen burde have en rigtig dårlig samvittighed. Den har kostet rundt med en række små virksomheder og deres ansatte, og de har måttet betale omkostningerne ved regeringens lovsjuskeri.

Men man kan jo aldrig være sikker på, at regeringen virkelig har en dårlig samvittighed. Det kommer ikke rigtig til udtryk i de her fremsatte lovforslag. Regeringen har jo som sit fornemste mål at genere og ramme de små i samfundet – det gælder både lønmodtagere og de mindre virksomheder – og det gør det ikke spor bedre, at loven er gennemført af en skatteminister, der både i tide og utide taler om retssikkerhed.